

Svatého otce na Velehradě zastoupí chorvatský kardinál Bozanić 13. 5. 2013, 11:58

Papež František jmenoval 10. května 2013 svého legáta pro letošní cyrilometodějskou pouť na Velehradě, která se uskuteční 5. července. Svatého otce zde bude zastupovat kardinál Josip Bozanić, arcibiskup z chorvatského Záhřebu. Vatikán: „Úloha papežského legáta je velmi významná. Navíc se jedná o kardinála ze slovanské země, který Velehrad zná. Budeme se proto těšit, že na letošních oslavách cyrilometodějského jubilea zastoupí Svatého otce,“ reagoval na jmenování papežského vyslance olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Kardinál Bozanić se narodil roku 1949 v Rijeci a kněžské svěcení přijal roku 1975. Biskupské svěcení přijal v roce 1989 jako biskup-koadjutor diecéze Krk a záhy se zde stal sídelním biskupem. Roku 1996 byl jmenován apoštolským administrátorem arcidiecéze Rijeka a o rok později arcibiskupem v Záhřebu. Kardinálem byl jmenován roku 2003. V letech 1997–2007 byl zvolen předsedou chorvatské biskupské konference a v letech 2001–2006 působil též jako místopředseda Rady evropských biskupských konferencí (CCEE).

Kardinál Vlk a biskup Cikrle se zúčastní oslav v Mikulčicích

V sobotu 25. května 2013 proběhne v Mikulčicích slavnostní pravoslavná bohoslužba, vrchol části oslav 1150 let od příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, pořádaných Pravoslavnou církví v českých zemích a na Slovensku. Českou biskupskou konferencí zde zastoupí kardinál Miloslav Vlk a brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

Mikulčice: Slavnostní bohoslužba, která začíná v návštěvnickém areálu zdejšího hradiště od 10,00, se zúčastní konstantinopolský patriarcha Bartoloměj, hosté ze všech 14 autokefálních pravoslavných církví ve světě a mj. uvedení zástupci katolické církve či členové církví sdružených v Ekumenické radě církví. Odhaduje se účast až patnácti tisíc věřících.

Tato liturgie je součástí vícedenního programu *Setkání kultur*, který ve dnech 24. – 26. května 2013 nabízí rozmanitý program pro každého. Nebude chybět např. program pro děti, hudební či pěvecká vystoupení, přednášky a rekonstrukce fragmentů zdejšího života v prvních stoletích našeho letopočtu. Podrobnosti naleznete na <http://www.mikulcice.pravoslavni.cz>.

Na základě dohody pravoslavné a katolické církve jsou celostátní oslavy u příležitosti 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu v roce 2013 jednotné a odehrávají se v duchu motto „Jednota v rozmanitosti“. Začínají v Mikulčicích dne 25. května a končí na Velehradě 5. července v rámci „Dnů lidí dobré vůle“. Vzájemná dohoda dvou církví je krokem, který má poukázat na jednotu všech křesťanů v České republice při připomenutí si jednoho z nejvýznamnějších milníků naší i evropské historie.

(zdroj: *Pravoslavná církev v českých zemích a na Slovensku*), autor: František Jemelka

A něco pro zasmání i zamyšlení na závěr

Odvaha při bohoslužbě

Je neděle ráno a kostel je zaplněný k prasknutí. Kněz se chystá začít mši, když náhle do dveří vstoupí dva muži v dlouhých černých kabátech s černými klobouky na hlavách. Jeden z nich dojde do prostřed sálu, druhý zůstane stát u zadního vchodu, oba vytáhnou zpod kabátů automatické zbraně a ten uprostřed zařve: „KAŽDEJ, KDO JE VOCHOTNEJ SLÍZNOUT KULKU PRO JEŽÍŠE, AŤ ZUSTANE SEDĚT, OSTATNÍ MŮŽOU VYPADNOUŤ!“ Lavice se střelbitě vyprázdňují, bezprostředně poté uprchnou schola, následují ministranti. Za chvíli zůstane v celém kostele jen 20 lidí, včetně kněze, který neochvějně stojí za ambónem. Vtom muži odloží zbraně a s úsměvem prohlásí „Tak, padre, všichni pokrytci jsou pryč. Můžeš začít mši.“

Co máme společné

Na moři vypukla bouře, víchř burácel, vlny se vzdouvaly a loďka se zmítala jako skořápka. Všichni na lodi se modlili, každý svým způsobem, jen jeden muž seděl s rukama v kapsách a mlčel.

„Proč se nemodlíš? Je ti jedno, že zahyneme?“ udeřili na něho.

„Neumím se modlit,“ omlouval se, „jsem bez vyznání.“

„Tak se přidej k někomu z ostatních,“ říkali.

„Ale ke komu?“ ptal se bezradně. Když dám jednomu přednost, jiných se to dotkne.“

„Dělej tedy něco, co mají všechny církve společné.“

Zamyslel se, sundal klobouk a udělal sbírku.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 12. 6. 2013. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 9 Ročník X

26. května 2013

Motto:

„Kdybychom věděli, jak moc nás Bůh miluje, umřeli bychom štěstím.“

Jean Maria Vianney

Vážení farníci,

děkuji Vám za otevřenost, se kterou jste se připravovali na Slavnost Soslání Ducha Svatého. Prosím Vás ale, aby skutečnost, že slavnost už je za námi, neznamenal, že v našich životech přestaneme na Ducha Svatého myslet, z jeho darů čerpat a kvůli tomu přestaneme jít za Kristem. Kež nesklozujeme do stavu, který vyjadřuje následující „modlitba“:

Vyznávám, že chci jít za tebou, ale jen za tu cenu, že mě to nebude nic stát.

Dávám ti všechno, ale jen do té doby, dokud nebudeš ode mě nic chtít.

Dávám ti všechno – ale zároveň nechci nic ztratit.

Chci jít kamkoli s tebou, ale jen do té doby, dokud se „mi to bude líbit“ – a dokud budeme kráčet „po stezkách mých“.

Chci, Pane, konat všechno, co chceš ty – ale jen pokud tvoje vůle bude „podle představ mých“.

Chci jít za tebou – ale jen pokud ty budeš kráčet za mnou.

Chci druhým vyznávat, že ty jsi ten jediný Zachránce – ale jen pokud nesklidím výsměch a úšklebky.

Stejně jako Petr bych moc rád, abys v mém životě byl ten „úspěšný divotvůrce“, s kterým se mi bude všechno dařit – v práci, doma, v osobním životě. Ten, který mě ochrání od nemocí, temnoty a tápání.

Ten, který pozhéhná mé rodině, který vlije harmonii do mého vztahu k partnerovi...

A přesto vidím, že stále znovu musím „odevzdávat tyto své představy“ o svém životě – a kráčet za tebou.... (podle A. Scarana)

Duchu svatý, dej nám, prosíme, přijmout Tvou Sílu, abychom mohli opravdově kráčet za Kristem!

P. Jan

V Božím bezpečí

Věřím, že neexistuje žádná mocnější uzdravující síla než vědomí bezpečného útočiště v milosti Otcově, vědomí, že jsem s láskou přijímán nejlaskavějším Spasitelem, že se mohu spolehnout na oživující sílu a vedení jeho Svatého Dechu (Ducha). Pomysleme jen, s jakou bezmeznou láskou a uctivostí se Ježíš přibližoval k nemocným, také k hříšníkům, jak jim daroval nezaslouženou zálohu důvěry a přátelství! S tímto pohledem na Ježíše se pokusme pochopit jeho uzdravující divy.

Jak jsem již poznamenal dříve, neumím si je představit jako zázraky, které by rušily přírodní zákony. Spíše se tu probouzejí a soustřeďují všechny tělesně-duchovní síly – a ty jsou zázračným dílem stvořitelského Ducha –, když je zažehne jiskra Ducha, vycházejícího z Ježíše a z Otce. Tak se mohou skryté uzdravující síly uvolnit a nepochopitelně vystupňovat.

Většinou tu v pozadí stojí všední a přitom podivuhodně veliká zkušenost lásky, která nám byla darována našimi bližními. V ní a skrze ni je při díle Bůh. „Kde je milosrdenství a láska, tam přebývá Bůh.“ Bůh Stvořitel pracuje ve všech věcech... To však je moc jeho lásky, která se citelně a účinně vyjevuje ve zdravých, uzdravujících a lidských vztazích a ve společných i zcela osobních zkušenostech víry.

(Bernhard Häring: *Viděl jsem tvé slzy*, Vyšehrad., Praha 1996, 80-8, na <http://www.pastorace.cz>)

Duch svatý uschopňuje církev ke hlásání evangelia

Katecheze papeže Františka na gen. audienci, nám. sv. Petra Mt 28,16-20

Dobrý den, bratři a sestry,

V *Kředu* hned po vyznání víry v Ducha svatého říkáme: „Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev“. Mezi těmito dvěma skutečnostmi víry existuje hluboké pouto: Duch svatý, který oživuje církev, totiž řídí její kroky. Bez přítomnosti a nepřetržitě působnosti Ducha svatého by církev nemohla žít a uskutečňovat poslání, které jí Ježíš svěřil, totiž jít a získávat za učedníky všechny národy (srov. Mt 28,18). Evangelizace je posláním církve nejenom některých, nýbrž je mým, tvým a naším posláním. Apoštol Pavel volá: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium!“ (1 Kor 9,16). Každý musí hlásat evangelium, především svým životem. Pavel VI. zdůrazňoval, že „hlásání evangelia... je skutečně milostí a vlastním povoláním církve, a ona v něm nachází svou nejvnitřnější totožnost. Církev existuje právě proto, aby hlásala evangelium“ (*Evangelium nuntiandi*, 14).

Kdo je pravým hybatelem evangelizace v našem životě a v církvi? Pavel VI. napsal jasně: Duch svatý... on je to, dnes stejně jako v prvních dobách církve, kdo působí v každém hlasateli evangelia, který se od něho nechá ovládat a řídit; on mu vnuká slova, jež by mu sama od sebe nenapadla a současně též uschopňuje duši toho, kdo těmto slovům naslouchá, k přijetí radostné zvěsti a hlásaného Božího království“ (*Evangelium nuntiandi*, 75). Ke hlásání evangelia je tedy nezbytné znovu se otevírat horizontu Božího Ducha bez bázně před tím, co žádá a kam nás vede. Svěřme se mu! On nás uschopní žít a dosvědčovat naši víru a osvětit srdce toho, koho potkáme. Taková je zkušenost Letnic: apoštolům shromážděným ve večeradle spolu s Marií „se ukázaly jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali“ (Sk 2,3-4). Duch svatý sestoupil na apoštoly, vyvádí je ven z místnosti, kde byli ze strachu zavěni, vyvádí je z nich samých a proměňuje je na hlasatele a svědky „velkých Božích skutků“ (Sk 2,11). A tato proměna způsobená Duchem svatým se odráží na zástupu lidí, kteří tam přišli „ze všech možných národů pod nebem“ (Sk 2,5), protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí (srov. Sk 2,5).

Tady je první významný účinek působení Ducha svatého, který vede a oživuje zvěst evangelia: jednota, společenství. V Babylonu má podle biblického podání počátek rozptylování národů a zmatení jazyků, plody pýchy a povyšování člověka, který chtěl bez Boha svými vlastními silami vybudovat „město a věž, jejíž vrchol bude v nebi“ (Gen 11,4). Letnicemi byla tato rozdělení překonána. Už není povyšnosti vůči Bohu, ani uzavřenosti jedněch vůči druhým, nýbrž otevřenost Bohu, vycházení a hlásání Jeho Slova novým jazykem lásky, kterou Duch svatý vlévá do srdcí (srov. Řím 5,5), jazykem, který mohou všichni chápat a který lze po jeho přijetí vyjádřit v každé existenci a v každé kultuře. Jazyk Ducha, jazyk evangelia je jazykem společenství, který zve k překonání uzavřenosti a lhostejnosti, rozdělení a protikladů. Měli bychom se všichni ptát: jak se nechám vést Duchem svatým, aby můj život a moje svědectví víry bylo jednotou a společenstvím? Přináším slovo smíření a lásky evangelia do prostředí, ve kterém žiji? Někdy se zdá, jako by se dnes opakovalo to, co se stalo v Babylonu: rozdělení, neschopnost si porozumět, rivalita, závist a sobectví. Co činím svým životem já? Vytvářím kolem sebe jednotu? Anebo rozděluji: řečmi, kritikami, závistí? Co dělám? Mysleme na to. Šířit evangelium znamená, abychom hlásali a jako první žili smíření, odpuštění, pokoj, jednotu a lásku, kterou nám Duch svatý dává. Vzpomeňme na Ježíšova slova: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“ (Jan 13,35). Druhý prvek. V den Letnic Petr, naplněn Duchem svatým, povstává „spolu s jedenácti“, aby „slavnostně“ (Sk 2,14) a „bez okolů“ (Sk 2,29) hlásal dobrou zvěst Ježíše, který dal svůj život za naši spásu a kterého Bůh vzkřísil z mrtvých. To je další účinek působení Ducha svatého: odvaha hlásat novost Ježíšova evangelia všem bez okolů (*parresia*), nahlas, v každé době a kdekoli. A platí to také dnes pro církev a každého z nás: ohnům Letnic, působením Ducha svatého se uvolňují stále nové energie misijního poslání, nové cesty hlásání spásonosného poselství a nová odvaha šířit evangelium. Nikdy se před tímto působením neuzavírejte! Žijte evangelium pokorně a odvážně! Dosvědčujeme novost, naději a radost, kterou do života vnáší Pán. Cítíme v sobě „sladkou a útěchplnou radost ze šíření evangelia“ (*Evangelium nuntiandi*, 80), protože hlásání evangelia, zvěstování Ježíše nám dává radost, zatímco sobectví způsobuje hořkost, sklíčenost a skleslost. Hlásání evangelia pozvedá.

Jenom načrtnu třetí prvek, který je však obzvláště významný: nová evangelizace, církev, která evangelizuje, musí vždycky začínat modlitbou, prosbou o oheň Ducha svatého, jako apoštolové ve večeradle. Jedině věrný a intenzivní vztah k Bohu umožňuje vycházet z vlastní uzavřenosti a odhodlaně zvěstovat evangelium. Bez modlitby se naše jednání vyprazdňuje, naše hlásání postrádá duši a není oživováno Duchem.

Draží přátelé, jak pravil Benedikt XVI., církev dnes „vnímá především vanutí Ducha svatého, který nám pomáhá a ukazuje správnou cestu. S novým nadšením tedy pokračujeme a děkujeme Pánu“ (*Promluva na závěr synodu*, 27. října 2012). Denně obnovujeme důvěru v působení Ducha svatého, důvěru, že On jedná v nás, On je uvnitř nás, dává nám apoštolskou horlivost, pokoj a radost. Nechme se od Něho vést, budme muži a ženami modlitby, kteří odvážně dosvědčují evangelium a stávají se v našem světě nástroji jednoty a společenství s Bohem.

Česká sekce RV, <http://www.radiovaticana.cz>, přeložil Milan Glaser

Zprávy

Papež František: Sůl, která se nepoužívá, ztrácí chuť

23. 5. 2013

Vatikán. Jaký význam má sůl v křesťanském životě a jakou sůl nám daroval Ježíš? Svatý otec při dnešní ranní mši svaté v kapli Domu sv. Marty kázal na evangelium sv. Marka (9,41-50) o tom, jak mají křesťané ochucovat svůj vlastní život a životy druhých. Pán nám dává sůl víry, naděje a lásky, poznamenal. Avšak je nutné dávat pozor, aby tato sůl nepozbyla své slanosti. Pokud si onu sůl neprodyšně uzavřeme do nějaké nádoby, není k ničemu.

„Smysl soli je v tom, že se užívá k ochucení. Sůl uzavřená v lahvičce navlhne, pozbuďte slanosti a nedá se použít. Dostali jsme sůl pro to, abychom jí dávali, nabízelí ji a solili s ní. Jinak ztratí slanost a není na nic. Musíme Pána žádat, aby se z nás nestávali neslaní křesťané, kteří si nosí sůl pečlivě uzavřenou ve skleničce. Sůl však má ještě jednu další vlastnost – pokud se dobře používá, není cítit její slaná chuť, nýbrž chuť pokrmu. Sůl konzervuje a napomáhá vylepšit chuť jídla, aby byla lepší, výraznější. A v tom je originalita křesťanství!“

Pokud hlásáme víru za pomoci této soli, adresáti zvěsti ji přijímají každý podle své osobitosti. Funguje to jako s jídlem, podotkl Svatý otec. Každý ve své osobitosti obdrží sůl a vylepšuje se.

„Originalita křesťanství spočívá v tom, že není uniformní. Bere každého tak, jak je, s jeho osobností, povahou a kulturou, a tak ho také ponechává, protože v tom je bohatství. Dává ale člověku něco navíc – dodává mu chuť! Tato zvláštnost křesťanství je tedy velmi krásná. Pokud bychom totiž chtěli být uniformní – všichni stejně nasolení – dopadlo by to jako s přesoleným jídlem. Cítila by se jenom chuť soli, a nikoliv chuť pokrmu, zvyrazněná solí. Původnost křesťanství tedy záleží v tom, že každý je takový, jaký je, a má dary, které mu Pán dal.“

Sůl tedy máme rozdávat, pokračoval Svatý otec, což znamená dvojí transcendenci. Jednak vyjít s tímto poselstvím a bohatstvím ze sebe a dávat je druhým, solit u stolu a sloužit lidem. Na druhé straně se musíme vztahovat také k autorovi soli, ke Stvořiteli, neboť sůl se uchovává rovněž v modlitbě a adoraci. „Takto se sůl uchová a neztratí svou chuť. Když se klaním Pánu, přesahuji sám sebe, a při zvěstování evangelia ze sebe vycházím, abych šířil poselství. Pokud však tyto dva přesahy nevykonáme, sůl zůstane v lahvičce a z nás se stanou muzeální křesťané. Můžeme pak svou sůl vystavovat, aby se jí druzí obdivovali. Jak krásná je má sůl! Tuto jsem dostal ve křtu, tuto zase při biřmování a tady je sůl z katecheze. Jen se na ně podívejte – na muzeální křesťany. Sůl bez chuti, sůl, která nesolí.“ Zakočil papež František svou dnešní ranní homilii. Při mši svaté koncebrovali kard. Angelo Sodano a Leonardo Sandri spolu s arcibiskupem La Paz, Edmundem Abastoflorem Monterem a kněžními z Kongregace pro východní církev. Byli přítomni také laičtí zaměstnanci zmiňované kongregace.

(<http://www.radiovaticana.cz>, jag)

(Zdroj: Tiskové středisko Svatého stolce a Arcibiskupství záhřebské), autor: Jiří Gračka

Farní zájezd

Sobota 1. 6. 2013, odjezd v 6,00 hodin z autobusového nádraží, příjezd cca v 19 hodin. Cena: 280 Kč, děti do 15 let zdarma (je to pouze jízdné, vstupy si platí každý zvlášť). Jízdné nutno zaplatit předem.

Program: Mše sv. v barokně gotickém kostele Nanebevzetí Panny Marie v klášteře v Kladrubech, prohlídka kláštera benediktinského řádu v Kladrubech (vstupné: plné 80 Kč, senioři 50 Kč, děti 6-15 let 50 Kč, děti do 6 let zdarma). Sušice – návštěva Muzea Šumavy (včetně mechanického betléma), (vstupné: plné 40 Kč, snížené 20 Kč, děti do 6 let zdarma). Občerstvení (pravděpodobně v Hrádku u Sušice). Přihlášky přijímá: Lišková Jaroslava, tel. 728 241 715.

„Dvakrát se modlí, kdo ze srdce zpívá.“
(sv. Augustin)

Večer chval

pátek 7. června od 19:00
kostel sv. Petra a Pavla v Bělčicích

Mluveným slovem provází kaplan Mgr. Jan Mikeš, zpívá a hraje rytmický sbor Bedrs.
Zazní písně chvály, prosby, díky a prostor bude i na ztišení a osobní modlitbu.

Kontakty: Jan Mikeš - 724292901 Bedrs - bedrsbor@gmail.com, www.facebook.com/bedrsbor

Koncert duchovní hudby ve farním kostele

Vážení přátelé, srdečně vás zveme na koncert vokální duchovní hudby, který se uskuteční v neděli 2. června od 16 hod. v kostele Povýšení svatého Kříže ve Starém Rožmitále. Vystoupí Komorní sbor českých muzikantů. Sbor řídí Martin Červenka. Zazní skladby Claudia Monteverdiho, Camille Saint-Saënsa, Antona Brucknera, Maurice Duruflého, Zdeňka Lukáše a další. Vstupné je dobrovolné. Těšíme se na vás.

Lukáš Marek, sbormistr,
učitel ZUŠ J. J. Ryby Rožmitál p. Tř.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 27. května do 9. června 2013

Den	Starý Rožmitál			Hvožd'any	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	27. 5.		mše sv. není		
Úterý	28. 5.		18,00 Za Barboru a Václava Vachatovy, jejich děti a rodiče; za Františka Lišku a celý jeho rod Májová bohoslužba		
Středa	29. 5.		18,00 Na úmysl dárce		19,00 modlitební setkání Společenské centrum
Čtvrtek	30. 5.		8,30 Za farnost		18,00 mše sv. Voltuš
Pátek	31. 5.		18,00 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu. Za d. v o. Poslední Májová bohoslužba		
Sobota	1. 6.		mše sv. ve farnosti není		Farní zájezd
Neděle	2. 6.	Slavnost Těla a Krve Páně 8,15 Za Josefa Draždíka, rodiče Větrovských a všechny živé z jejich rodu		10,30 mše svatá !!!	
Pondělí	3. 6.		mše svatá není		
Úterý	4. 6.		18,00 Za Josefu Hořejší, dcery Marii a Rosalii, 4 syny a d. v o.		
Středa	5. 6.		18,00 Za Věru Hanušovou, její rodiče a za Marii Voříškovou a jejího manžela		19,00 biblická hodina Společenské centrum
Čtvrtek	6. 6.		8,30 Za farnost		14,30 mše svatá Centrum soc. služeb
Pátek	7. 6.		Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova 18,00 Za farnost		
Sobota	8. 6.		18,00 Na úmysl dárce		
Neděle	9. 6.	8,15 Za Boží ochranu a pomoc (Rocková mše – Třemšínská kvítka)		10,00 mše svatá	15,00 mše sv. Pročevily setkání farností Březnice a Rožmitál (Rocková mše – Třemšínská kvítka)